

पत्र v. 1. पद् (gr. 607.).

पत्रग m. (pedibus non iens e पद् pes, न non, et ग iens, v. euph. r. 58.) serpens (cf. उरग).

पम्बु 1. P. (गतौ) ire, se movere. (P. कम्प et cf. पर्व, बम्ब, बर्ब, मम्ब, मर्ब, नम्ब, नर्ब, खम्ब, खर्ब, गम्ब, गर्ब, घम्ब, घर्ब, चम्ब, चर्ब, तम्ब, तर्ब.)

पय 1. P. A. (गतौ) ire.

c. वि sternere. (in dial. Fed., nisi विपयामि cohaeret cum rad. वप, attenuato अ in इ). RIGV. (v. Westerg.)

विपयन्ति वहिः. (Schol. स्तृणन्ति.)

पय Suffixum, v. कतिपय.

पयस् n. (r. पी bibere s. अस्) 1) aqua. MEGH. 23. 25. 41. 2) lac.

पयोद् m. (e praec. et द् dans) nubes. MEGH. 7.

पयोधर m. (e प्रयस् et धर tenens) 1) nubes. AM. 2) mama. IN. 2. 32.

पयोधि m. (e पयस् et धि tenens, a r. धा) mare. LASS. p. 77.

पयोमुच m. (e पयस् et मुच् dimittens) nubes. UR. 78. 13.

पयोष्णी f. (ut videtur, e पयस् et स्न se baignant in fem., a r. स्ना s. अ) nomen fluminis. N. 9. 22.

पर (ut videtur, ex अपर abjecto अ initiali) 1) alius. H. 4. 3.

2) remotior, ulterior, posterior. DR. 2. 8. (v. परम्).

3) eximius, praecipuus, altus, altissimus, summus. H. 4. 22. N. 21. 20. BH. 5. 16. — In construct. cum ablat.

Comparativi vim habet. M. 50. BH. 3. 42. De पर n. eximium, praecipuum in fine compositorum v. gr. 666.

N. 2. 2. 3. 12. 78. 80. BH. 18. 52. 4) hostis. IN. 5. 59. N. 12. 30. DR. 6. 29. (Cum accus. परम् convenit lat. per-

ren in vocibus peren-die, peren-dinus, peren-dinatio; huc etiam cum Pottio, II. 230., traxerim par aequalis,

quasi alter; germ. vet. fer procul (v. पार et पारदेश्य); angl. far; goth. fairra id., fortasse per assimil. e fairna

quod ab Adv. परम् deduci posset, mutato m in n, adjecto a sicut in acc. pronom. (ut thana = तम्, τόν); fairnjs,

Them. fairnja vetus; nostrum fern; germ. vet. furiro prior, furist primus; lat. prior ejecta vocali mediâ; pri-

mus = परम q. v.; gr. πρῶν, dor. πρῶν.) Huc etiam trahi posset slav. praep. insep. ИРѢ pre trans, e. c. pre- idû transibo, pre-voditi traducere. V. पार, पुरस्, पूर्व, प्र.

परतस् Adv. (a पर s. तस्) ultra. BH. 3. 42.

परत्र (a पर s. त्र) alibi, praesertim in illo, futuro mundo, opp. त्र इह (cf. अमुत्र). HIT. 32. 7.

परन्तप Adj. vel Subst. m. (e पर hostis in Acc. v. gr. 645. suff. अ, et तप qui urit, vexat) qui hostem urit, hostium vexator. H. 3. 6. BH. 4. 2.

परपुष्ट m. (ab alio nutritus, e पर et पुष्ट a r. पुष्) i. q. कौकिल i. e. cuculus indicus. Fem. परपुष्टा. UR. 63. 5. infr.

परभूत m. (e पर et भूत sustentatus) id. Fem. -भूता. UR. 63. 8. infr.

परम् Adv. (acc. neut. vocis पर) 1) ultra, ulterius, post, deinde. LASS. 13. 1. Antecedente अतस् ad tempus vel locum relato. BH. 12. 8.; N. 9. 23.; antecedente अस्मात् MEGH. 98. — परम् मुहूर्तात् post temporis momentum, statim. UR. 39. 12. 2) sed, verum. LASS. 40. 10.; 43. 7.; परन्तु id. LASS. 41. 17. 44. 8. (V. अपर et cf. nostrum aber.)

परम (a पर s. म) eximius, altissimus, summus. IN. 5. 23. BH. 13. 31. In fine compositi BAH. (v. gr. 666.). BH. 16. 11. (Cf. lith. pirma-s primus; lat. primus, v. पर; goth. fruma, Them. fruman, prior, primus; frumôza prior, frumists primus.)

परमर्षि m. (KARM. e praec. et ऋषि) summus Rischis. IN. 2. 10. SU. 3. 1.

परमार्थ m. (e परम et अर्थ) veritas. SAK. 41. 15.

परमार्थतस् Adv. (a praec. s. तस्) re verâ. UR. 37. 24. (v. not. LX.); 72. 15. Penitus, accurate. SAK. 47. 4. infr.

परमिक (a परम s. इक् omissâ Vriddhi) i. q. परम्. IN. 5. 59. BR. 1. 16. 25.

परमेष्ठिन् m. (e Loc. परमे in altissimo et स्थिन्, qui est, mutato स् in ष् ad analogiam r. 80., v. etiam euph. r. 101^a.) nomen dei Brahmae.